

[Helge Nielsen.]

danne huslejeforhøjelser. Skal de anbringes i den bolig- og byggefond, vi har foreslået, og som skulle billiggøre nybyggeriet gennem støtte til grundmodning og opkøb af jord til boligformål — den boligfond, som denne regering kastrerede som en af sine første heltedemodige gerninger?

Må jeg om forhandlingerne mellem lejerens LO og grundejerne i øvrigt sige, at det er min opfattelse, at ministeren lægger alt, alt for megen vægt på det brev fra de to organisationer, der er tilgået boligudvalget; for mig at se er der kun tale om forhåndsdrøftelser og meget få eller slet ingen realiteter.

Også ejerlejligheder har socialdemokratiet stillet forslag om; vi er af den opfattelse, at ejerlejligheder i den bestående boligmasse er en uting, et boligmarkedets sorte børs, og vi ønsker ikke at støtte dette marked.

På parcelhusområdet er jeg lige ved at sige, for at gentage en gammel floskel, at regeringen nu med sine forslag har sænket den sorte hånd over den lille mands lille parcelhus.

Vedrørende finansministerens forslag om 4 pct. af 14. alm. vurdering som værdien af egen bolig i alle nye parcelhuse uanset størrelse, pris og indretning samt ved ejerskifte fra og med i dag mener vi ikke, det er en løsning, som er socialt retfærdig. Hr. Henry Christensen havde jo antaget socialdemokratiets forslag og rejste land og rige rundt med det, og de radikale havde udtrykt velvilje for det samme forslag, så hvorfor ikke foreslå det, som man er sikker på havde stort flertal i denne sal, altså en ordning der som den svenske lader procenten for lejeværdien stige i takt med husets værdi? Må jeg her minde om, at der er mange parcelhusejere, der ingen fordele har af den nuværende ordning, og som kun kan hjælpes gennem en boligsikringsordning.

Må jeg gå ud fra, at boligministerens ord på det tidligere omtalte boligstævne stadig står ved magt? Her sagde boligministeren vedrørende lejeværdibestemmelserne i familieshuse:

„En ændring kan bestemt ikke gennemføres uden enighed mellem boligforligets partier.“

Det var på det tidspunkt, da den konserva-

tive gruppeformand og finansministeren havde afvist enhver tanke om overhovedet at røre ved selv de mest luksusbetonede parcelhuses skattefordele. Agter regeringen at gennemføre dette forslag uden socialdemokratiets medvirken og dermed, med boligministerens ord in mente, at sprænge boligforliget?

Må jeg også i denne forbindelse pege på de problemer, der opstår, når tjenestemænd forflyttes fra by til by, og vel ikke mindst de problemer, der opstår ved flytningen af hæreens materielforvaltning til Hjørring. Jeg vil gerne høre, om boligministeren eller finansministeren har nogle ting i lommen til at klare de problemer, der opstår i så henseende.

Boligforliget af 1966 havde det klare sigte at forbedre vilkårene for lejerne i den nye boligmasse; at forbedre vilkårene for nybyggeriet var det centrale i dette forlig. Der var mange skønhedspletter i det, som vi har stillet forslag om at fjerne, men man har hver gang fra regeringens side fortalt os, at det var brud på boligforliget, når vi fremsatte sådanne forslag.

Jeg må anse de forslag, regeringen her kommer med, for klare forringelser af boligforliget og derfor efter min opfattelse et klart brud på hele ånden i boligforliget.

Både hr. Lysholt Hansen og hr. Ivar Nørgaard har været inde på de problemer, der rejser sig for kommunerne, og problemerne vedrørende vort realkreditsystem, så jeg skal her henviser til deres bemærkninger og kun til slut komme med et par generelle, men efter egen opfattelse vigtige betragtninger.

Kan det være rigtig politik over for de boligsøgende, at det er dem, der skal løse problemerne? Er boligen, som statsministeren mente det under åbningsdebatten, et spørgsmål om forbrugsvalg? Er det udelukkende et valg mellem den firhulede og en bolig? Er det virkelig statsministerens opfattelse, at vort lands allerstørste sociale og menneskelige problem kun er et spørgsmål om forbrugsvalg? Under bolighøringen, eller hvad det nu var for et fint ord, man havde kaldt den udsendelse, fik landets vælgere ikke dette indtryk, hverken af statsministerens eller af boligministerens udtalelser. Jeg vil gerne spørge: har statsministeren fortrudt sin udtalelse under åb-